

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) L (44)

Štev. (Nº) 30

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

8 de agosto - 8. avgusta 1991

Marjan Loboda

Vztrajajmo združeni v slovenstvu!

Slovenija je v zadnjem letu doživela zgodovinske spremembe, katerih še nekaj let nazaj ne bi pričakoval največji optimist. Najprej vsaj delno demokratične volitve (dejstvo, da je opozicija imela komaj tri mesece časa, da se je organizirala, pač ne govori o dobronamernosti in iskrenosti prejšnjih oblasti), na katerih je narod predstavnikom 40-letne komunistične diktature odrekel zaupanje. Slovenija je naredila prvi korak na dolgi in težki poti v demokracijo. Prost enostranske diktature je narod obudil stoletno željo po samostojnosti, suvereni slovenski državi. S plebiscitom o božiču lanskega leta se je velikanska večina Slovencev doma in tudi po svetu odločno izrekla za svobodno in samostojno slovensko državo. In 25. julija letos so izvoljeni predstavniki slovenskega naroda izpolnili mandat, ki so ga dobili ob plebiscitu, in pred vsem svetom slovesno izpovedali, da hoče biti Slovenija na svoji zemlji svoj gospodar. Tisočletno hrepenenje je postalo resničnost. Težko je v vsej razsežnosti prav doumeti tako važne dogodke, posebno ker se razvijajo s tako bliskovito naglico.

Ti zgodovinski dogodki so globoko odjeknili tudi med nami, slovenskimi političnimi emigranti v Argentini. Prevzelo nas je navdušenje in veselje, ki so ga živeli rojaki doma, vztrepotali smo v skrbi in bolečini, ker je komaj pridobljena svoboda bila v nevarnosti.

Vsi ti dogodki so sprožili med nami vrsto podvigov in prijemov, ob katerih se kaže nekoliko zamisliti. Najprej je pred nami ugotovitev, da se pravzaprav naša situacija bistveno ni spremenila. Še vedno ostaja v veljavi večina glavnih nalog naše emigracije. Kot doslej se bo moral še naprej vsak od nas vsak dan odločati za slovenstvo, kot doslej bo tudi še naprej ostala naša dolžnost pričevanje resnice o naši borbi proti brezbožnemu komunizmu, o poštenosti in upravičenosti boja, v katerem je toliko naših dragih dalo življenje; kot doslej bomo še naprej z ljubeznijo in skrbjo spremljali razvoj dogodkov v domovini pod Triglavom in seznanjali z njimi ljudi, med katere nas je poslala božja Previdnost; kot doslej bo še naprej ostala naša dolžnost, da se trudimo in delamo po svojih močeh za to, da bi v našem narodu prevladala krščanska načela ljubezni, svobode in pravičnosti. Nobene teh nalog nismo z zadnjimi spremembami v Sloveniji razrešeni, nasprotno, marsikaj bomo šele sedaj lahko v polni meri izvrševali. Uvedba demokracije in lastne države bi tega ali onega mogla zpeljati v napačen zaključek, da je sedaj našega dela konec. Pa temu ni tako! V novih razmerah bodo marsikateri sadovi našega dela šele sedaj lahko koristili Sloveniji.

Nas skozi 40 let ni združevalo sovraštvo do komunistične diktature v Sloveniji; ne, nas je združevala ljubezen do slovenstva, ki nam je od Stvarnika dana vrednota. Za to vrednoto smo se trdo trudili in se bomo morali še naprej, ne glede na razmere v Sloveniji. Naša skupnost v Argentini bo še naprej obstajala z vsemi potrebami, z vsemi veselimi in

trpkimi pojavi. Tudi svobodna in samostojna Slovenija nas ne more odvezati od dolžnosti, da vrednoto slovenstva ohranjamo tu med nami in jo posredujemo novim rodovom. Slovenija v svetu ne bo izginila in bo živela naprej, kajti: „kjer rod je moj, kjer sin je tvoj, tam si Slovenija“. Celo eminentno politične naloge za našo emigracijo še vedno ostajajo. Tudi z doseženo svobodo in samostojnostjo v Sloveniji še ni zblestela v pravi luči resnica o naši preteklosti. Laž, ki jo je skozi 40 let načrtno širil komunistični režim, je pustila v najboljšem primeru še polno meglene nejasnosti. Naše pričevanje je danes tako ali bolj potrebno kot včeraj.

Vse te in še mnoge druge naloge pa bomo mogli uspešno opravljati le trdno med seboj povezani, organizirani. Kot smo se skozi vsa ta leta emigracije, čeprav osovraženi in ignorirani od uradne domovine, ohranili v trdni povezanosti okrog vrednot slovenstva in krščanstva, se bomo morali tudi v bodoče prav tako, če bomo hoteli reševati sebe, koristiti družbi, med katero živimo in izpolnjevati svoje dolžnosti do Slovenije. Upamo in pričakujemo, da nam bo svobodna in samostojna slovenska država pri tem pomagala, a odločitev za življenje v slovenskem narodnem občestvu bo morala v vsakem primeru priti iz vsakega od nas. Vsak od nas se bo moral še naprej odločati ali bo čutil, govoril in bral slovensko, ali pošiljal svoje otroke v slovensko šolo, ali bo član slovenske organizirane skupnosti, ali bo prevzel odgovorna mesta v naših domovih in organizacijah, ali bo sodeloval pri naših prireditvah in jih obiskoval, z eno besedo, bo ostal živ ud organizirane slovenske skupnosti.

Čeprav je res, da se končno vsak sam od sebe osebno odloči za slovenstvo, pa iz izkustva vemo, da se v razmerah, v kakršnih živimo izseljenci, mnogo lažje ohranimo slovensko narodno zavedni, če smo med seboj povezani, organizirani. Škof Rožman, ki je sam begunec dobro poznal položaj zdomcev, je ob svojem prvem obisku rojakov v Argentini 16. oktobra 1949 jasno opisal našo situacijo in pokazal na pravilno obnašanje v njej, ko je dejal: „Smo kakor v deroči reki. Kam nas bo zanesla, kje naplavila? Ali kako bomo prišli iz nje živi in zdravi, ali pa popolnoma utonili? Držite glavo nad vodo! Ne dajte, da bi vas voda odnesla! To je glavno! Da se obdržite, to je najglavnejše! Ne ločimo se, ne bodimo sami! Povežimo se med seboj!“ In še je dodal: „To vas prosim in želim: povežite se med seboj! Držite enotnost in edinost, v kateri smo močni in lahko kaj dosežemo. Če smo med seboj edini in če gremo za istim ciljem, če ni nobenega razdora med nami, potem bomo kljub temu, da nas je tukaj malo, dosegli, da se bo naš glas daleč slišal.“

To modro nadpastirjevo naročilo so prav razumeli vsi tisti Slovenci in Slovenke, ki so pred več kot 40 leti postavili temelje naši organizirani skupnosti. Le sam Bog ve, koliko ur časa, odtrganega od potrebnega počitka, koliko

(nad. na 3. str.)

Peterle in vlada ostaneta

Kot smo kratko poročali prejšnji teden, se je v DEMOSU pričel upor proti sedanji vladi in njenemu predsedniku; boj je pričel obrambni minister Janez Janša, ki je na sestanku Demosa nepričakovano ostro kritiziral vlado in zahteval njeno zamenjavo, pod vodstvom novega predsednika Igora Bavčarja. Zahteval je tudi, da naj bo prihodnja vlada še vedno Demosova, pač pa ne strankarsko proporcionalno sestavljena. Tudi se je govorilo, da naj bi odšel predsednik skupščine dr. France Bučar. Glavna kritika je bila v tem, da vlada ni učinkovita v gospodarskih predlogih in zakonih.

DEMOS je bil presenečen in je takoj sklical vodstva strank, ki ga sestavljajo. Tu se je izkazalo, da večina ne sprejema mnenja ministra Janša, ki je dejal, da govori samo v lastnem imenu, ne pa v imenu svoje stranke SDZ. Na tem sestanku — in na poznejših, ki so se vrstili — Slovenski krščanski demokrati, Slovenska kmečka zveza in Liberalna stranka (Gros), ki so večina v Demosu, niso sprejeli zamenjave, zanj pa so bili SDZ, zeleni in deloma Socialdemokrati. Mišljenje je bilo, da je bilo vse to nekaj mehak državnih udar, v katerem je SDZ skušala kapitalizirati prestiž, ki so ga njeni člani Janša, Bavčar in Rupel dosegli med vojsko. Predsednik Lojze Peterle je izjavil, da v vladi ni krize ter vse delo poteka normalno in zato ni potrebna sprememba. Da pa zadovoljijo kritike, so ustanovili v Demosu posebno

komisijo, ki naj pregleda in požiivi gospodarsko udejstvovanje. V tej so Lojze Peterle, dr. Franc Bučar, predsednik Demosa dr. Jože Pučnik in voditelj Demosa v parlamentu dr. France Zagožen. Ti bodo skušali povečati učinkovitost vlade in Demosa v parlamentu ter boljšo medsebojno koordinacijo.

Glede možne nove vlade po Janševi zamisli je treba vedeti, da bi v tem primeru vlada morala dati koncesije opoziciji — to je biv. komunistom in sprejeti njihove predstavnike v vlado. Tega pa stranka vsaj zaenkrat ne bo naredila, ker je baza proti. Seveda pa je pri tem velik prepad med vodstvom in volilci, ki se kaže čedalje bolj javno in ostro. Ostane pa vprašanje, kaj bodo naredili nekateri poslanci, ki jih imajo SDZ in zeleni v parlamentu. Kajti če jih nekaj potegne s komunisti, lahko izglasujejo nezaupnico vladi v kateremkoli vprašanju — najverjetneje v kakem gospodarskem — in tako lahko vlada pade v parlamentu. Je pa vprašanje, kaj bi nato dejali volilci, če se SDZ povezuje s komunisti, da bi prišli na oblast.

Po drugi strani pa se čedalje bolj kaže, da držijo skupaj vse tri stranke, ki so osnovane na krščanskem nazoru: krščanski demokrati, kmetje in obrtniki (liberalci). Njimi so precej blizu tudi socialdemokrati, pri zelenih in SDZ pa bo potrebno razčistiti pojme, programe in stranke.

Evropska misija neuspešna

Evropska trojka, ki je bila v Jugoslaviji zato, da bi skušala doseči ustavitev ognja, je odšla iz države, saj ji ni uspelo doseči zastavljenih ciljev. Nizozemski zunanji minister Hans van den Broek je dejal, da jim poslanstvo ni uspelo, „ker v Jugoslaviji ni pripravljenosti za sklenitev miru“. Čeprav evropski diplomati niso bili precizni v izjavah o tem, kdo je kriv za njihov neuspeh, pa so tuji časnikarji iz Jugoslavije poročali, da so iz besed luksemburškega zunanjega ministra Jacquesa Poosa razbrali, da je kriva Srbija, ki se skuša izogniti mirni rešitvi in uresničitvi svoje ideje o veliki Srbiji. Po besedah Janeza Drnovška trojka v stikih s slovenskimi predstavniki ni skrivala razočaranja zaradi prizadevanj nekaterih, da bi onemogočili sklenitev mirovnega sporazuma. Drnovšek je dejal, da je trojka med svojim bivanjem v Jugoslaviji prišla do enakih spoznanj in skoraj enakih ocen o tem, kdo je kdo v jugoslovanski krizi in kdo ovira miren razplet. „Danes je še bolj jasno, da je to Srbija, ki je onemogočila sporazum. Evropi in svetu je zdaj jasno, kdo je za mir in kdo ne,“ je dejal Drnovšek.

Zaradi vse hujše vojne na njegovem ozemlju je hrvaški predsednik Franjo

Tudjman začel popuščati v svoji politiki. Med 27 člani nove hrvaške vlade je namreč le še 10 članov stranke HDZ, Tudjman pa bo imel odslej dosti manjša pooblastila. To je bil namreč tudi pogoj, da so vse stranke v hrvaškem parlamentu (razen srbske demokratske stranke) stopile v vlado demokratične enotnosti. Hrvaški parlament je zamrznil vse odnose z republiko Srbijo, ki jih bodo odmrznili, ko bo konec velikosrbske agresivne politike do hrvaškega ozemlja.

Marko Jenšterle

5. 8. po telefaksu

ZADNJE NOVICE

Nemški znanji minister Genscher je izjavil, da je za neuspeh zunanjih ministrov ES kriva Srbija. Srbiji bi bilo treba dopovedati, da je njeno obnašanje za svet nesprejemljivo. Zunanji ministri ES naj bi po Genscherjevih besedah vnovič proučili „lestvico vseh mogočih opcij“, med njimi tudi o uvedbi gospodarskih sankcij proti Srbiji. Med potmi, ki bi jih bilo možno ubrati, je po mnenju Genscherja tudi „diplomatsko priznanje“ Republike Slovenije in Hrvaške.

po Delu, 6. avgusta, po telefaksu

Vojska zapušča Slovenijo

Zgodaj jutraj, 1. avgusta, sta dva posebna vlaka zapustila postajo v Logatcu in odpeljala proti Banji Luki v Bosni. Natovorjena sta bila s tanki in drugimi vojaškimi vozili in opremo, ki jo vojska umika iz vrhniške vojašnice. V Slovenijo je prišlo še 17 novih vagonov za prevoz tankov. Tako se izpolnjuje obljuba JLA, da se umakne iz Slovenije, seveda pa bo s seboj odnesla vse, kar more. Govori se, da so zapuščeno vojašnico in letališče v Cerkljah minirali ter tako onesposobili za nadaljnjo rabo v slovenskih rokah.

Iz Cerkelj se že odpeljali 40 vojaških vozil, vključno 6 tankov, iz Slovenske Bistrice pa avtomobile, puške in rakete.

Vojašnice v Mariboru, Celju in v Mostah pri Ljubljani so pričele izmenjavati s slovensko TO orožje, ki ga je slovenska TO zasegla med vojsko ali pa

vojska pobrala pred meseci.

Na severni meji je vojska predala Sloveniji 11 mejnih prehodov, ki jih je upravljala.

Po drugi strani pa se tudi slovenski vojaki v JLA vračajo domov. Iz Beograda, Pulja in Titove Učice se jih je vrnilo že 30.

Je pa še druga plat: Znani in dobro informirani nemški časopis Frankfurter Allgemeine Zeitung trdi, da je med vojsko nad 11.000 vojakov in 1.000 oficirjev JLA prebežalo v slovensko TO, tako da jih je ostalo v vojašnicah le kakih 4.000, kar gotovo ni dovolj, da bi ohranili vojašnice, če bi jugoslovanska vojska porušila premirje in spet napadla Slovenijo ter bi seveda morala pričakati odgovor TO. Tako pravi časopis, da so jo jugoslovanski generali še poceni odnesli.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Zanimiv pojav v naravi je, kako en sam, majhen oblak lahko zakrije sonce in otemni velik del dežele. Enako se dogaja tudi v javnem življenju, v politiki, ko temni dogodek nenadoma pritegne vse zanimanje javnosti. To nam pade v misel spričo škandalov, ki se od časa do časa pojavljajo na vseh koncih sveta. In ker Argentina ni izjema, tudi mi prisostvujemo temu — prepogosto.

KDO JE ČIST?

Zadnje tedne celotna skupnost javnih občil ima enega samega konjička: afera okoli družine Yoma in nje povezave s „pranjem“ narkodolarjev. Omenili smo že svoj čas, da je v afero globoko zapletena sestra bivše žene predsednika Menema, Amira Yoma, ki je bila do pred dnevi tudi šefinja za nadzorovanje njegovih avdienc. Dejansko je vsak, ki je hotel priti do predsednika, moral „skozi njene roke“.

Afere pa niso sprožili tu, v Argentini, marveč so prišle prve novice iz Španije. Najprej so govorili o „mednarodni zaroti“, nato o „rovarjenju opozicije“ končno bolj jasno, da ima gospa res nekaj za hrbtom, in „odstopila“ je s svojega važnega mesta. V isto afero pa je zapletenih še več vidnih osebnosti: njen mož Ibrahim Al Ibrahim, nekaj državnih tajnikov, nekaj bivših radikalnih funkcionarjev, itd. Vsak dan so nova odkritja, vsak dan pade v mrežo sumnje nova osebnost.

Poleg važnosti, ki jo afere predstavlja sama po sebi, pa ji naklanjajo pozornost zlasti zaradi odmeva, ki lahko dobi na volitvah. Zaenkrat so vrhovi vlade še čisti in predsednik trdi, da je ravno odkritje celotne zarote dokaz, da je vladi prozornost delovanja in namen boja proti korupciji prva briga. A ni mogoče zanikati (in tu res nekatere opozicijske skupine niso brez krivde), da marsikdo napeljuje vodo na volilni mlin, in zaskrbljenost v peronističnih vrstah je velika.

Podpredsednik Duhalde, ki je bil stalni nasprotnik družine Yoma, beži pred afero kot pred ognjem. Ve, da bi vsaka sumnja lahko pomenila konec njegovim upom in sanjam. A naj se še tako trudi, res je, da kadar brizga blato, se lahko umaže marsikateri nedolžni opazovalec.

Najhujše pri vsej tej aferi pa je, da že nihče ne zaupa nikomur. Dogodilo se je namreč, da so na sodišču na trak posneli izpoved ene glavnih prič (Khalil Dib). Sedaj pa se je pokazalo, da je nekdo del tistega traku zbrisal in prav tisti del, ki je nevaren za bivšega moža Amire Yoma, Ibrahima Al Ibrahima. Dostop do traku so imeli samo visoki sodnijski funkcionarji. Celotni postopek je prešel v roke drugega sodnika (sodnice), a nihče si ni na jasnem, kdo ima v vsej tej zadevi čiste roke.

ZADNJE PRIPRAVE

Pohod političnih formacij do volilne zmage (ali poraza) se nadaljuje z vso silo. Zadnji detajli se kažejo v mrzličnem

pripravljanju dokončnih volilnic, ki v mnogih primerih v zadnjem trenutku kažejo nove obraze. Nekaj drugega je zaznati zlasti v peronističnem taboru, kjer se je na vidnem mestu (na drugem mestu seznama kandidatov za državne poslance v provinci Buenos Aires pokazal dosedanji federalni sodnik iz San Justa, Alberto Piotti. Zanimiva osebnost, ki je napovedala kandidaturo za guvernersko mesto na listinah sredinskih federalistov (vodi jih correntinski politik Romero Ferris), je nenadoma zapustila previsoki cilj in pristal na poslansko mesto. Duhalde pa si je s tem zagotovil „neodvisnih“ glasov.

Levica naj bi nastopila „združeno“, a dejansko je v vseh volilnih okrožjih več levičarskih formacij. Desnica ravno tako ne more poroditi skupnega nastopa. Samo v prestolnici je kar osem formacij, ki se borijo za prevlado in skušajo prepričati volilce, da so oni najboljša alternativa. Spričo dejstva, da argentinska politika že dolga desetletja deluje kot sistem bipartidizma, kjer se peronisti in radikali uveljavljajo kot večinski stranki, je tak nastop pravi samomor. Le enotna levica ali enotni sredinsko-desničarski nastop bi lahko volilcu nudili priliko „resnične alternative“. Tako pa narod dobi vtis, da „se ne izplača“. Nekateri politični opazovalci so celo fantazirali, da ima vlada sama prste vmes pri tej atomizaciji. „Deli in vladaj“, bi se temu reklo. Koliko je v tem resnice in koliko fantazije, ni jasno.

KONČNO MIR NA OBZORJU?

Sredi afere narkodolarjev in volilnega boja pa je skoraj nevidno prešel mimo sorazum s sosednjo državo Čilom. Pred dobrim desetletjem smo bili na obeh straneh Andov skoro na robu krvave vojne. Le papežev poseg je v zadnjem trenutku preprečil, kar bi bila velika morija. Potem je prišel sporazum, referendum in podpis soglasja. V sklopu tedanjih pogajanj in razsodbe, sta se sedaj sestala predsednika obeh držav in podpisala nov sporazum, ki naj bi napravil konec stoletnim nesporazumom. Med obema državama je bilo namreč še 24 mejnih točk, o katerih je tekla stoletna polemika, najtežje (območje Laguna del Desierto) bo vzelo v roke in razrešilo mednarodno (latinskoameriško) razsodišče. Posebna komisija bo pokopala problem ostalih točk. Če bo ta podpis res vodil do miru in do nadaljnega bratskega sodelovanja med obema državama, bo ta podpis našel svoj prostor v zgodovini.

Res si ne moremo dobro predstavljati, kaj to pomeni. Mnogokrat, ne le žalostnega božiča pred enajstimi leti, bi skoro prišlo do vojne. Spor nadomestiti s pozitivnim sodelovanjem v duhu papeževe razsodbe pa lahko pomeni novo zarjo za južni kot podkontinenta. Na mednarodnem področju je to najvažnejši dosežek peronistične vlade. Verjetno važnejši kot sporazum z Londonom glede Malvinov.

Zanimivo je pa, kaj so ankete pokazale glede te zadeve. Večina Argentinec ni dobro vedelo, za kaj gre. In dejansko jih ni zanimalo, kaj se dogaja na meji med obema državama; še manj, kakšen je dejanski problem v območju Laguna del Desierto. Večina pa je pokazala globoko neprijeteljstvo do Čilencev, za katere smatrajo, da skušajo izrabiti „argentinsko dobrodušnost“. Premostiti to medsebojno neupanje pa bo daljše in težje delo kot podpisati sporazum. Kljub temu, da je bilo za ta podpis treba podreti precej vojaškega nasprotovanja. A to je že druga storija.

Številne zaplembe slovenskega premoženja

Gospodarska zbornica Slovenije v zadnjem času dobiva vznemirljiva obvestila iz nekaterih republik oziroma območij Jugoslavije ter iz slovenskih podjetij, ki z njimi poslujejo. Tamkajšnja podjetja, pa tudi oblastni organi (občinski) blokirajo plačila obveznosti pravnim in fizičnim osebam iz Slovenije, da zaplenjajo objekte, opremo in drugo premoženje slovenskih podjetij ter si prilaščajo imetje njihovih predstavništev.

Gospodarska zbornica Slovenije, ki je v zvezi s temi pojavi že dolgo v stalnih stikih z vodstvi posameznih gospodarskih zbornic v teh republikah, je 9. julija vse predsednike teh zbornic ponovno pisno opozorila, da tako ravnanje ni le v nasprotju s cilji, ki naj bi jih dosegli z Brionsko deklaracijo, ampak bi nadaljevanje takih blokad, še zlasti če bi začeli izvajati recipročne ukrepe tudi v Sloveniji, pomenilo trgovinsko vojno s kar najbolj škodljivimi posledicami za vse.

Na to je slovenska zbornica opozorila tudi na sestanku vseh predsednikov republiških in pokrajinskih zbornic, 10. julija v Beogradu. Na njem je bilo soglasno sprejeto stališče, ki so ga predlagali tudi skupščini Gospodarske zbornice Jugoslavije za njeno sejo 11. julija, da je treba s takim ravnanjem

prenehati in zagotoviti nemoten pretok blaga, storitev, ljudi in denarja ter pravno varnost sklenjenih poslov in plačilnega prometa.

Gospodarska zbornica Slovenije v zvezi s tem ugotavlja, da za zdaj, dokler obstajajo možnosti za normalizacijo, za slovensko gospodarstvo ne bi bilo koristno, če bi začeli izvajati enake „recipročne“ ukrepe zoper podjetja iz drugih republik. Nekaj upanja dajejo tudi podatki o poteku plačilnega prometa, ki se v zadnjem času nekoliko izboljšuje. Vsekakor zbornica priporoča slovenskim podjetjem v nadaljnjem poslovanju previdnost in zavarovanje. (218 podjetij iz Slovenije ima v Srbiji 561 poslovnih enot iz vseh gospodarskih panog — industrije, trgovine, prometa, turizma itd., podjetja iz Srbije pa imajo v Sloveniji 204 poslovne enote.)

Gospodarska zbornica Slovenije se o tej problematiki stalno posvetuje z ustreznimi vladnimi resorji, naslednji sestanek predsednikov republiških in pokrajinskih zbornic pa bo približno čez en teden.

Če v nekaterih republikah oz. regijah ne bodo odpravili teh blokad in če se bo pokazalo, da z zmage razuma ni več mogoče pričakati, pa bo treba naša stališča glede ukrepanja seveda ustrezno spremeniti.

„Slovenec“, 12. julija

Slovenski policaji imajo nove znake

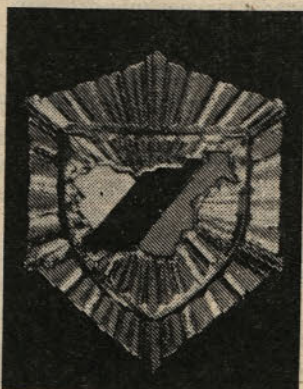
Slovenska vlada je izbrala tri nove znake, katere naj bi slovenski policaji imeli našite na čepicah svojih uniform: znaka miličnikov, simbol specialcev in znak kriminalistične službe.

Miličniki imajo namesto peterokrake zvezde značko nepravilne šesterokrake oblike z žarki. Le-te prekriva ščit, ki ima v sredi obris Slovenije, ki je razdeljena v tri dele, ki so v barvah slovenske zastave. Simbol specialcev je v obliki ščita z napisom „Specialna enota“, pod napisom pa je oblika zmaja. Osnovna barva ščita je črna, napis in zmaj pa so zlatorumeni.

Kriminalistična služba ima značko v obliki osmerokotnika, oblikovan je z žarki. Na osnovo je položena elipsa, v kateri sta združena stilizirana Triglav in tehtnica v raznih barvah. Spodnja valovita polja so

v slovenskih narodnih barvah, polje, ki zaključuje osmerokotnik, je bele barve, napis je v zlatorumeni barvi.

Novi znaki se bodo uporabljali kot kovinska znaka, plaketa, našitek, itd.

ODMEVI O VOJSKI

Comodoro Rivadavia, 26. junija 1991

Spoštovani!
Živela Slovenija!

Veliko veselje je za nas Slovence po svetu osamosvojitve Slovenije, obenem pa tudi vemo, da se sedaj začne trda borba za pridobitev svetovnega priznanja naše suverenosti.

Večkrat se vprašam, kako bi mogli iz tujine podpreti naše brate v Sloveniji, in sem se odločil, da se obrnem na Vas z mojo idejo:

Napisal sem pismo našemu argentinskemu predsedniku dr. Menemu in drugo pismo predsedniku ZDA g. Bushu. Prilagam obe fotokopiji.

Ker pa samo moji pismi nimata nobene pomembnosti, bi predlagal, da bi vsak Slovenec po svetu na svoj osebni način napisal pismo ali kar kratek telegram. Zato Vas prosim, če moja idejo

Veleposlaniku ZDA v Rimu:

Kako veličastna izjava političnega cinizma in hipokrezije je izjava sekretarja za zunanje zadeve ZDA g. Bakerja, ko je poročal o svojih naporih, kako preprečiti sedanjo jugoslovansko krizo. Mar je on slep ali gluhi ali nespameten, če ne razume, da je on sam s svojo brezpogojno podporo jugoslovanskemu unitarizmu vsaj deloma moralno odgovoren za sedanje in prihodnje jugoslovanske vojaške igre? Kajti niti otrok ne bi bil tako naiven, da bi verjel, da je možno obdržati skupaj Jugoslavijo brez prisile.

Druga Jugoslavija je bila kakor poligamni zakon šestih republik z gospodom Titom, ki jih je držala skupaj komunistična partija, njena policija in

odobrite, da organizirate kampanjo, da Slovenci pošljemo tisoče takih pisem ali telegramov. Vsak tudi lahko vpliva v tem oziru na svoje sorodnike, prijatelje in znance, da tudi oni pošljejo osebno svoje pismo ali telegram, in tako dobesedno obsipamo državne oblasti po svetu z zahtevo, da nam priznajo osamosvojitve.

Obenem pa moramo na vse možne načine razglasiti to našo borbo, da svet razume za kaj gre.

Slovenci imamo sicer eno težavo: nas ni veliko; po drugi strani pa imamo to prednost, da smo prisotni po vsem svetu.

Z voljo in organizirani lahko dosežemo, da nas bo svet razumel in podprl. Lepe pozdrave

Lovro Štrukelj

C. C. 542

9000 Comodoro Rivadavia

Prov. del Chubut

Titova armada (da ne omenjamo, da sta po zaslugi Rooseveltovega dogovora s Stalinom Slovenija in Hrvaška sploh prišli pod komunizem). Tito je umrl, izginila je tudi oblast komunistične partije, in šest preostalih vdov ne more živeti skupaj. Nekatere od njih bi želele vladati, druge bi se rade ločile — a tu se prikaže nekoč svobodoljubna Amerika kot vnet pridigar ter obsoja tako razporoko (in šest vdov naj vzame hudič, kar se Amerike tiče) samo zato, da se preprečijo druge take ločitve po svetu.

Dobro, Amerika! Končno si postala grob svobode v mojih očeh!

S spoštovanjem

Nataša Daneu

italijanska državljanka slovenske narodnosti - Gorica - Italija

Vztrajajmo združeni v slovenstvu

Nad. s 1. str.

Žrtev in premagovanj je bilo potrebno, da so zrastle naše šole, naši krajevni domovi, naše organizacije in ustanove, z eno besedo to kar imenujemo organizirana slovenska skupnost v Argentini. Kljub pomanjkljivosti, kljub težavam mora vsak pošten človek priznati, da bi se brez te organizirane skupnosti Slovenci v Argentini ne obdržali v takem obsegu, da danes obiskovalci iz Slovenije in od drugod govore o „argentinskem slovenskem čudežu“. Pa to ni čudež, tu je na začetku jasna beseda škofa-voditelja, tu je življenjska sila ljudi, ki so hoteli ostati zvesti svojemu rodu, ker so vedeli, da je prav tako in so vedeli, kaj je njihova dolžnost in se tej niso izmikali. In to skupnost, blagoslovljeno z neštetiimi odpovedmi in žrtvami, moramo ohraniti tudi sedaj, ne glede na razmere v naši matični domovini. Ohraniti jo moramo zavoljo nas in zavoljo Slovenije.

Ne zakrivajmo si oči pred dejstvi, da nekaterim krogom v Sloveniji in po svetu obstoj naše organizirane skupnosti ni po volji. Že smo doživljali in še jih bomo razne poizkuse, kako našo organizirano skupnost ignorirati, omalovaževati. Ko se išče stikov s posamezniki, ko se pobujajo razne akcije mimo organizirane skupnosti, to vse lahko pomeni več ali manj prikrito razbijanje naše organizirane skupnosti in temu se bomo z vsemi silami uprli, ne glede na to, odkod ti napadi prihajajo. Nas nima nihče pravice odpisati in mi nočemo biti drobiž za plačevanje

skritih računov nikomur. Hočemo ostati subjekt v sklopu slovenske narodne skupnosti, v katero po vsej pravici spadamo, ne pa nepomemben objekt manipulacije.

Na mestu je torej danes poudariti, da je naša prva in glavna dolžnost, da se ohranimo kot slovenska skupnost v Argentini, ki bo povezana z matično domovino omogočala plodno pretakanje narodnega življenja v obe smeri. Kot je dejal škof Rožman: „Če smo med seboj edini in če gremo za istim ciljem... bomo dosegli, da se bo naš glas daleč slišal.“ In Slovenija bo še dolgo, dolgo potrebovala slišati tudi naš glas, ki bo morda včasih tudi oster, a vedno dobronameran in porojen iz ljubezni in želje po pravici, za katero je toliko naših bratov umrlo mučeniške smrti in je toliko naših dobrih ljudi legalo v grob daleč od ljubljene rodne zemlje.

Zastavimo vse svoje sile, da bomo našo skupnost oblikovali kot družbo svobodnih in v bratski ljubezni povezanih ljudi, ki bodo zavestno spremljali in gojili vrednote slovenstva in krščanstva. To bo v časno in večno srečo nas in naših potomcev, v blagor deželi, v kateri živimo in Sloveniji v čast in ponos.

Ko sodoživljamo važne in odločilne trenutke v življenju naroda, iz katerega izhajamo, strnimo svoje vrste ob naši slovenski zastavi, ki predstavlja vrednote slovenstva in vztrajajmo združeni ob njej!

Iz govora ob obletnici
Hladnikovega doma

Prejeli smo v objavo

San Salvador de Jujuy

Na tem skrajnem severnem delu Argentine zasledujem vse, kar se danes dogaja v moji rojstni domovini, ves nervozen, ker nimam možnosti, da bi mogel kaj napraviti njej v prid v tem zgodovinskem trenutku, tragediji slovenskega naroda.

Že drugič po zadnji svetovni vojni umira miroljubni, neoboroženi, pošteni slovenski narod po krivdi istih kramarjev. Amerikanci in Angleži so prižgali zeleno luč balkanskemu rdečemu vampirju s tem, da so oznanili, da ne priznajo Sloveniji državne samostojnosti. Srbski imperializem je dobil pobudo, da pobija naše rojake samo zato, ker so si izvolili, da žive svobodno v svoji državi, da nočejo biti več hlapi in kimavci.

Čutim v sebi nujno, da ob tem napišem nekaj vrstic. Starejši še pomnimo, kako so po zadnji vojni brez pomislekov priznali državo Izrael, Malti in še več drugim malim državicam, ki so manjše kot Slovenija in niti niso narodi. Zakaj tega ne priznajo Sloveniji, ki si je na svobodnih volitvah izbrala svoje voditelje in sistem, v katerem hoče živeti?

Amerika je šla v vojsko za Kuwait. Sam pri sebi sem se vprašal: Ali bi Amerika šla v vojno za Slovenijo, če bi jo napadli in okupirali Srbi? Govori o človeških pravicah in o samoodločitvi narodov, vendar le v primeru, kjer brani svoje lastne interese. Amerika in Anglija se bojita Slovenije, ker bi pomenila vzorec za ostali svet, ne po svojem bogastvu, ampak po duhu, delavnosti in poštenosti. Jaz morem to mirno trditi, ker poznam svet. Iz knjig se človek marsikaj nauči, še več pa iz življenjskih izkušenj.

Nemirno čakam, sam s svojo družino na tem oddaljenem koncu Argentine na končni razplet. Pravim si, srečni tisti ljudje, ki ne poznajo kramarjev, ki sanjarijo

o Ameriki in njenih „človeških pravicah“; nesrečni pa mi, ki smo okusili na svoji koži, kaj je Sodoma in Gomora!

Kdo svet pozna bolj kot mi, emigranti, kdo ve bolj kot mi, kaj pomeni biti brez domovine, biti večni „jezikovni invalidi“, živeti z našo poštenostjo in katoliško vzgojo v „razdejanem Jeruzalemu“! Menim, da v glavnem vsi Slovenci v svetu podobno mislimo in čutimo. Vsi nestrpnost pričakujemo, da Slovenija dobi priznanje samostojnosti, dobi svojo suvereno državo, da se bomo čutili v svetu enakovredni drugim narodom, z enakimi pravicami.

Še to: berlinski zid naj se postavi na Balkanu. Nikdar ne bom pozabil, kaj se danes godi v Sloveniji: Balkanci rušijo in razbijajo našo lepo Slovenijo — raj na zemlji. Kdo ve, koliko krvi bo še prelito za tisočletno željo Slovencev po samostojnosti. Noben okupator v naši zgodovini še ni povzročil toliko hudega, kot počne sedanji! Slovenci se borijo praktično z golimi rokami in branijo svojo zemljo. Nikdar več se ne bo Slovenec udinjal Balkancu!

Slovenska tragedija se je dejansko začela že leta 1918 in še vedno traja. Sedaj se izpolnjuje sveto pismo, ki pravi: Po njih delih jih boste spoznali! V vojni za Kuwait je padlo nekaj mislov na Izrael in ves svet je vpil in obsojal. Danes srbski imperialistični komunizem pobija naše rojake na lastni zemlji in ruši Slovenijo, pa ni nobenih odločnih demonstracij in solidarnosti z nami. Ali smo Slovenci manj vredni, ker nimamo denarja? Imamo le duhovne vrednote, katerih se boji danes svet, ki nima morale.

Zaupam v to, da božji mlini meljejo počasi a gotovo in da je pravica v božjih rokah.

Feliks Cankar

veteran, bivši mobiliziranec
v nemško vojsko, ki živi v emigraciji
že pol stoletja in pričakuje,
da Sloveniji posveti sonce svobode

Odmev iz Slovenije

Pesem, ki so jo napisali dekleta in fantje iz Šent Jošta mlademu naborniku, ko je vstopil v TO:

*Zdaj Jugoslavija propada,
Slovenija, Evrope cvet,
država nam nastaja;
med prvimi greš v nje korak.
Slovenija, ta košček raja,
nepremagljiv ji boš junak.
Ponosna smo dekleta nate,*

*zdaj strumno boš na straži stal,
ta šopek smo gojile zate,
boš na srce ga danes dal.
Slovenecem ko nebo jasno,
med nami bodeš zopet ti,
zapel boš in zavriskal glasno
med nami spet, Šentjoščani!*

Ob zločinih okupatorske vojske

Molčal sem, ker nisem našel dovolj svinjske besede gnusa za zločine, ki jih je storila jugoslovanska generalska klika in jugoslovanski politiki, ki vztrajajo pri enotnosti tako imenovane SFRJ in ne le jugoslovanski politiki, temveč tudi svetovni, ki s podporo enotnosti razpadajoče večinacionalne države in hkrati s cinčnim priznavanjem pravice vsakega naroda do samoodločbe vzpodbujajo in omogočajo krvavo nasilje nad svobodoljubnim malim slovenskim narodom.

Molčal sem, ker nisem mogel verjeti, da je to, kar se dogaja, res in da je to danes in v Evropi sploh mogoče.

Molčal sem, ker sem bil v dno duše prizadet in mi je bila ubita pamet.

Molčal sem za vse padle!

Molčal sem iz spoštovanja do človeškega trpljenja, nepopisnega junaštva in zvestobe naših ljudi, ker za ta dejanja

nisem našel prave besede zahvale.

Molčal sem v strahu, da so v meni umrle besede ljubezni, lepote in resnice, da ga tudi drugi pesniki, ki so doživeli to tragedijo, ne bodo več peli, da bodo onemeli pisatelji in komedijanti.

In vendar sem spregovoril, ker upam in vem, da so človeške sanje neuničljive in da so le-te najmočnejše orožje zoper nasilje in generalsko blaznost.

P. S.: In zopet molčim, onemel, ob dramatičnem prihod mater in očetov iz krajev, od koder prihajajo povelja za morijo, da se zadovoljijo le s kratkim obiskom svojih sinov v pavzi med včerajšnjim in jutrišnjim krvavim pohodom, v katerega jih silijo nori oficirji in zakoni jugoslovanskega »bratstva in enotnosti«.

Tone Kuntner
Delo, 6. julija

SPOMINSKI PROSLAVI

Govor Stanka Jerebiča na spominski proslavi v Našem domu v San Justu

Ko so srbski partizani vodili dolgo procesijo vrnjenih domobrancev po nočni cesti od Slovenj Gradca proti Velenju, mi je eden od njih pošepnil: „Jutri zjutraj vas bodo prevzeli Slovenci. Nocoj imate še priliko za pobeg.“ Vprašal sem brata, ki je korakal ob meni, če je slišal, in mi je odgovoril: „Pusti to. Naše poslanstvo je zdaj drugo.“

Naslednji dan se ni spremenil le jezik stražarjev marveč tudi njihovo ravnanje z nami. Grožnje, zasmehovanja, pretepanja so si sledila brez presledka. Ko smo ležali na celjskem kolodvoru in morali poljubljati prah, so pognali jezdece preko naših teles. Nato se je odvila dolga žalostna povorka proti Teharjam. Fantu, ki je obnemogel, je strel v tilnik pomagal k počitku v cestnem jarku. Tudi če nisi več mogel, si moral kričati: „Mi smo izdajalci slovenskega naroda.“ Nekaterim domobrancem je prišlo na misel, da so namesto MI SMO kričali NISMO, dokler niso enega pogruntali in je nadaljeval pot s počeno čeljustjo.

Ko smo prišli v taborišče, so nas uvrstili po kamnitem dvorišču. Treba je bilo oddati vse, kar se ni držalo izmučenega telesa. Pri nekem domobrancu so našli v suknjič vsito svetinjo — in so ga odpeljali... Prihajali so nas gledat oficirji in komisariji ter nas zasramovali ter topli, posebno znanca. Neka višja baraba je odkrila med nami svojega rodnega brata. Najprej ga je sam sklofotal in opljuval, nato je pa poklical štiri vojake. Odvlekli so ga na sredino dvorišča in ga s pasovi pretepal, dokler ni obležal drhteč na kamenju. Od nekod so privlekli ploho in kolikor nas je bilo, smo morali iti skakaje po tej deski, ki je bila položena čez ležečega. Kako so ga končno postrgali, se tudi rodnemu bratu ni dalo več gledati.

Potem so prišla zasliševanja. Kdo si, odkod si, kdaj si rojen, od kdaj si pri domobrancih in kakšen čin imaš. Tu so me ločili od brata, ki je z večino ostal na dvorišču, petnajstletnika so me poslali v natrpano barako mladotnikov. Padla je noč in kljub veliki utrujenosti nihče ni počival. A kaj izrednega se tisto noč ni pripetilo, le to, da so nas večkrat zdregali pokonci, kadar je kakšen lopov hotel videti obraze, med katerimi je iskal znanca... Šele po naslednjem dnevu so z nočjo priropotali tovornjaki. Prepovedano nam je bilo gledati skozi okno, a toliko sem le dvignil glavo, da sem slišal, kako so fante klicali po imenih, na ves glas, ker se marsikateri ni takoj oglasil. A moj brat se je. Njegovo poslanstvo je bilo zdaj drugo. Pred njim in njegovimi sotrpini so se tisto noč odprla vrata njihovega duhovnega poslanstva: največje žrtve, ki jo more nekdo doprinesiti za to kar ljubi — svoje življenje.

Jaz sem pa ostal. Nekega dne sem ustavil svoj korak in se vprašal: „Pa moje poslanstvo? Saj menda nisem ostal živ po pomoti!“ Nisem našel odgovora. Dokler nisem po nekaj mesecih stal v Lienzu pred rojakom in njegovim pisalnim strojem, ki je postavljal črno na belo moj opis vsega, kar sem doživel junija in naslednje tedne. Takrat sem spoznal: Moje poslanstvo je pričevanje!

Pa ne samo moje. Dolžnost vsakogar izmed nas, ki ga je Bog takrat rešil pred množičnim pobojem, ki ga je v rodnega brata preoblečeni brezbožnež zakrivil nad našim narodom, je pričevanje resnice, dan na dan, ob vsaki priliki, do onemoglosti, vse dotlej, dokler svet ne bo natanko zvedel za velikost naše narodne rane, za veličino žrtve, ki so jo naši narodni heroji

domobranci doprinesli za resnično svobodo svojega naroda.

Dvigajo se glasovi, ki našemu pričevanju pravijo fanatizem. Če se leto za letom spominjamo Kristusovega rojstva, trpljenja in vstajenja — je to religiozni fanatizem? Če se vsakdo od nas leto za letom spominja svojega rojstnega dne in drugih obletnic — je to egocentrični fanatizem? Bratomorna revolucija in njen apokaliptični vrhunec leta 1945 je pa brez dvoma najbolj impaktanten dogodek v vsej slovenski zgodovini in o njem naj bi molčali?

Spet od drugod se dvigajo glasovi, ki pravijo, da so taka pričevanja ovira na poti k narodni spravi. Že v ljudski šoli smo se učili pri katekizmu, da je za spravo potrebno priznanje in kesanje, kar je nedvomno korak k spravi — a o kesanju do danes še ni padla beseda. Osebo je vsak od nas, ki moli očenaš, svojim dolžnikom že odpustil. A krik po pravici, krik po zadoščenju našim pobitim a ne premaganim domobrancem ne bo zamrl, dokler bo v nas živa zavest, da predajamo dolžnost pričevanja našim otrokom ter otrok otrokom, prav tako kot prehaja dolžnost priznanja in kesanja na sinove onih, ki so morili.

Dan sprave bo prišel. Naš narod ga bo pričakal. Vendar ta sprava ne bo spremenila nobenega zgodovinskega dejstva. Kaj je ubil Abela, pa čeprav bi mu bilo že tisočkrat žal in čeprav bi mu Abel že tisočkrat odpustil.

Božji mlini meljejo počasi. Pa tudi zrno ne dožori vedno v zaželenem času. Seme naših mučencev šele zdaj poraja svoj vidni sad.

Doma se dviga zarja svobode, ki zahteva od naroda novih žrtev. Svoboda ni bila še nikdar nikomur poklonjena v dar. Prisluziti si jo je treba, kajti le tako je pravilno ocenjena njena vrednost. Kakšno naj bo pa pri tem naše sodelovanje?

Naša skupnost se je dvignila do višine, ki jo tudi doma spoštujejo. To je bilo mogoče po zaslugi stoterih idealistov na vseh poljih našega delovanja. Zato ne dovolimo, da bi pod vplivom mehkužnega materializma ta pripravljenost za delo v skupnosti začela plahneti. Posebno še zdaj, ko smo se — sicer malo pozno a ne prepozno — praktično zavedli, da je tesna povezava med nami nujna za doseg resničnih uspehov. Zato podprimo prizadevanja naše krovne organizacije, zakaj organizirano delo nam bo pomagalo do še lepših in solidnejših rezultatov.

Skrbimo za zdravje naših družin. Ne pustimo, da bi njih domovi postali občasna srečevališča penzionistov istega priimka. Saj dobro vemo, da smo ostali takšni kot smo, ker so nas družine tako vzgojile. Bomo zdaj prepuščali vzgojo svojih otrok le šoli, klubu, cesti in plesiščem? Kaj res mislimo, da je naša mladina izvzeta, že samo zato, ker je naša, nevarnosti nemoralnega izzivljanja in zastrupljanja z alkoholom, drogami ter nekrščanskimi ideologijami? Poleg tesne družinske povezave pa iščimo tudi aktualnih in vedno boljših načinov za dobrobit naših mladih.

Poskrbimo za formacijo uspešnega kadra voditeljev na vseh področjih našega prizadevanja. Na to smo polagali vse premalo pozornosti. Od vsakega obrtnika se zahteva dolgotrajna šola — voditelji organizacij se pa smejo improvizirati? Kardinal Cardijn je dejal voditeljem ŽOKA: „Če niste vzgojili mladinskih voditeljev, niste ničesar storili.“ Kajti ni vseeno, kdo

vodi naše ustanove in kako jih vodi. Poiščimo za ta mesta pokončnih ljudi, polnih značaja, duha in dejavnosti.

Ne bojmo se iskrene izmenjave mnenj in predlogov ter kritike, ki gradi. Vse preveč občutljivi smo za ideje, ki niso izdelane po našem vzorcu.

Spoštujmo garanje naših delavcev za skupnost! Tiste, ki so nam po godu, včasih kar bolešno obožujemo; tiste, katerih obraz nam ne ugaja, pa tudi z obrekovanjem onemogočamo. Kje je ostala naša krščanska ljubezen? — Podpiramo reveže med nami? Ni jih malo. Onemogli člani naše skupnosti niso več vredni naše pomoči in našega časa?

Kot smo pred desetletji z vsem zagonom polagali opeko na opeko pri gradnji naših skupnih domov, tako tudi zdaj najdimo potrebni čas za delo v skupnosti.

Kajti vse to je pričevanje! Pričevanje, da je mučeniška kri naših domobrancev padla

na rodovitna tla tudi med nami v tujini in bo obrodila stotere sadove: nam svetu in bratom doma. Imamo toliko skupnega, toliko vezi, ki nas družijo, da nam ne bo težko izpolniti od žrtvovanih domobrancev prejete oporoke. Naše vztrajno delo naj doprinese čim večjo mero h končni zmagi Dobrega nad zlim.

Ko si vsak večer sprašujemo vest, dodajmo še dve vprašanji, ki nam bosta pripomogli, da bomo za našo skupnost vedno boljši:

1) koliko sem naredil danes za slovenski narod tu?

2) sem se danes spomnil vsaj s kratko molitvijo naroda tam?

Prej ali slej se bomo srečali z našimi junaki in si pogledali v oči, tam kjer bomo deležni končnega priznanja brez konca. V njihovih zenicah bomo mogli zreti tisti blesk in mir, ki ga za zavest izpolnjenega poslanstva. Kaj bodo pa oni videli v naših?

Spominska proslava v Slomškovem domu

V soboto, 29. junija, se je naša srenja s pietetno proslavo spomnila padlih junakov in drugih žrtev vojne in komunistične revolucije v Sloveniji. Z zadoščenjem danes ugotavljamo, da naša nad 45-letna vztrajnost ni bila zaman. Ohranili smo junakom častni spomin in pridružila se nam je tudi domovina. Saj so v mesecu juniju bile po vsej Sloveniji počastitve žrtev, predvsem ob grobovih, ki so kot prečudovite rože raztreseni po vsej slovenski zemlji.

V Domu je bila najprej sveta maša za pokoj vseh žrtev, ki jo je daroval p. Alojzij Kukovica. Pri pridigi je podal res globoke misli kako naj kot kristjani gledamo na dogodke, ki so zahtevali toliko po nedolžnem prelite krvi. On sam je v Teharjah izgubil štiri brate, zato so bile njegove besede še bolj pretresljive. Proslavo je pripravila kulturna referentka Slomškovega doma Alenka Poznič s sodelavci. Letos je bil dan poseben poudarek svojem naših članov, ki so kot domobranci dali

svoje življenje za domovino. Ob slovenski zastavi na odru so bile na posebnih panojih slike svojcev, ki smo jih utegnili zbrati. Uvodoma sta Dani Škraba in Klavdij Selan položila venec padlim junakom, nakar je zborček fantov zapel Naj čuje nas in Oj ta vojaški boben. Nato je spregovorila spominske besede Pavla Hribovšek-Kremžarjeva, sestra dveh bratov — padlih domobrancev. Njeno doživeto pričevanje objavljamo na drugem mestu našega lista. Sledile so recitacije: Nežka Štefe Kunčičevo Pozdrav junakom; Tone Rode Teharje 1991; Marjan Loboda ml. Mauserjevo Mrtvi živim; Alenka Magister Simčičevo In vendar, nekoč bo; Alenka Smole Iz dnevnika in Marcel Brula Serajnikovo Minil je jok. S svečkami smo se nato podali k slovenskemu križu na vrtu Doma, kjer je pater Alojzij Kukovica opravil molitve za pokojne. Mrzel je bil zimski večer, a v naših srcih je bilo toplo, saj smo bili v duhu na grobovih junakov padlih za domovino. Krepro je nato zaorila nepozabna Oče, mati...

Uspeh slovenskih kulturnikov v Mehiki

Ob koncu prejšnjega tedna so se iz Mehike v Slovenijo vrnili člani dveh naših najpomembnejših gledališč — Slovenskega mladinskega gledališča iz Ljubljane in Drame SNG Maribor. Sodelovali so na tretjem Velikem festivalu Ciudad de México in poželi izredno dobre kritike ter bili deležni navdušenega sprejema mehiškega občinstva. Ljubljansko gledališče je sodelovalo s predstavo Odisej in sin ali svet in dom, ki jo je napisal Veno Taufer, režiral pa njegov sin Vito, Mariborčani pa so se predstavili s Faustom v režiji Tomaža Pandurja. Predvsem slednji je zaradi svoje scene naletel na izredne kritike. Obe gledališči sta dobesedno polnili dvorane, saj so bile predstave razprodane. Veliko ljudi v mehiškem glavnem mestu bi si jih še rado ogledalo, vendar to ni bilo mogoče. Prihajalo je celo do tega, da je publika razbila vrata gledališča, kjer so igrali Odiseja in sina, saj je že precej pred tem zmanjkalo kart.

Naj ob tem omenimo, da je bilo sodelovanje slovenskih gledališčnikov na festivalu doslej eno največjih dejanj v promociji slovenske kulture po svetu. Samo mariborski ansambel je štel več kot

sto ljudi, ljubljanski pa čez petdeset. Ob tem so bili ravno v teh dneh v Mehiki še člani Mariborskega okteta, ki so sodelovali na festivalu zborovske glasbe v Puebli, nato pa nadaljevali turnejo preko Floride, New Yorka do Kanade, kje se bodo srečali tudi s slovenskimi izseljenci.

Slovenci so bili v Mehiki v središču pozornosti tudi zaradi nedavne vojne, tamkajšnji časnikarji pa so ves čas poudarjali to, kako mlada država kulturo postavlja na enega od prvih mest. Še posebej pa so odmevale izjave Tomaža Pandurja, ki je dejal: „Prišli smo zastopati Slovenijo in ne Jugoslavije“ (eden od dnevnikov jih je celo uvrstil v naslov), in Vita Tauferja, ki je dejal, da smo Slovenci narod pesnikov, ne vojakov.

Naša prisotnost v Mehiki je bila pomembna tudi zato, ker smo svetu pokazali, da smo politično sicer zelo odvisni od Evrope, vendar menimo, da v novem svetu, ki nastaja po propadu komunizma, ni mogoče negirati tudi vse dosedanje civilizacije. Mehika je vsekakor država, ki s svojo bogato zgodovino sodi med temelje naše civilizacije in kulture.

Marko Jenšterle
po telefaksu

NOVICE IZ SLOVENIJE

LJUBLJANA — Pavliha, edini humoristični časopis, se počasi poslavlja. Bil je tednik (v najboljših časih je imel kar 55.000 naklade), nato štirinajstdnevnik, zdaj bo pa le štirikrat na leto izhajal (če ga bo kdo kupoval). Zadnje čase je imel le 2.000 izvodov.

BLLED — Red sv. Fortunata je mednarodno dobrodelno združenje, čigar namen je pospeševati kakovost življenja. Sedež ima v Nemčiji, eden izmed vodilnih „redovnikov“ je pa Štefan Špiljak, blejski gostinec. V Sloveniji in na Hrvaškem je zaenkrat 28 članov reda; od teh je šest prejelo letošnje nagrade.

LJUBLJANA — Božidar-Ted Kramolc iz Kanade je razstavljal v galeriji Slove-
nija. Razstavi je bil priložen katalog,
kjer so prispevki dr. Irene Mislej, prof.
Marjana Tršarja in dr. Ivana Sedeja. To
je bila Kramolčeva druga razstava v Slo-
veniji; prvo je imel lani v Novem mestu.

LJUBLJANA — Pozdravljena, Slovenija je naslov knjige, ki jo je Mladinska knjiga izdala ob priliki osamosvojitve. Knjiga je le preurejena izdaja dodatka k Atlasu Slovenije, ima razgledni članek po Sloveniji, tabele in številne fotografije. Knjiga je izšla tudi v angleški in nemški izdaji. Založba Mladinske knjige pa je tudi bila uvedla za prvi teden samostojnosti posebno ponudbo: vsakemu kupcu katerikoli knjige te založbe so podarili še en izvod iste knjige, da jo je lahko podaril in s tem širil bralno kulturo.

LJUBLJANA — Pet publikacij o Jakobu Petelinu Gallusu je predstavila Slovenska akademija znanosti in umetnosti, od katerih so štiri zvezki Gallusovih motetov in maš, eden pa ima monografijo o skladatelju izpod peresa Dragotina Cvetka. S tem je izdanih zbranih 374 motetov z vsem znanstvenim aparatom, naslednja naloga pa je zbrati, urediti in v moderno notacijo spraviti maše, spisane v parodni tehniki. Če bo sreča mila, bo oktobra na mednarodnem simpoziju o Gallusu, pripravljenih že več kot dvajset zvezkov s skupnim imenom Monumenta artis musicae Sloveniae.

ŠENTVID PRI STIČNI — Pojo naj ljudje — je bil v neodvisni Sloveniji motto letošnjega 22. Tabora slovenskih pevskih zborov, ki je bil nekaj dni pred osamosvojitvijo. Zbralo se je 250 zborov s pet tisoč pevci, prisostvovalo je pa tudi ravno toliko poslušalcev. Sicer neuradno je na drogu takrat vihrala že nova državna zastava.

LJUBLJANA — Slovenski oktet je praznoval štiridesetletnico. V tem času je obiskal kakih štirideset držav na vseh petih kontinentih. Za to obletnico je člane okteta, umetniškega vodjo Antona Nanuta in Bogdana Pogačnika sprejel prredsednik IS prof. Lojze Peterle in se mu zahvalil za umetniško poslanstvo.

LJUBLJANA — Medijsko je Slovenija še v preteklem stoletju, je bila ena izmed ugotovitev pri okrogli mizi opozicijskih in zunajparlamentarnih strank ter nekaterih strokovnjakov za javno obveščanje. Če še povemo, da sta bila organizatorja razgovora SDP (bivši komunisti) in Socialdemokratska unija Slovenije, potem je takoj jasno, zakaj ta zastoj, saj so predhodniki prenoviteljev ostro poskrbeli, da je uporaba javnih občil bila vsa leta v rokah partije-oblasti in ni dovolila poti v demokratično družbeno ureditev. Cesar pa ni bilo narejenega v petinštiridesetih letih, je zelo težko urediti v borem dobrem letu mlade demokracije na Slovenskem.

MARIBOR — General Maister je spet prišel v Maribor. Leta 1934 je Nikolaj Pirnat izdelal kip generala za severno

mejo, ki je bil postavljen v mariborski občinski stavbi. Leta 1971 so tedanje oblasti zahtevale, da kip umaknejo, nakar so kip prestavili v šolo na Šentilju, ki nosi po njem ime. Zdaj je kip spet na prvotnem mestu, šola je pa dobila kopijo kipa, ki ga je naredil ptujski kipar Viktor Gojkovič.

KOPER — Pihalni orkester iz Kopra se je udeležil enajstega svetovnega festivala v norveškem Hamarju. Sedemsto godbenikov je nato imelo še vrsto koncertov po Skandinaviji in baltičkih državah. Orkester je bil povabljen na festival zaradi uspešnih predstav v zadnjih dveh letih na Švedskem in Nizozemskem.

LJUBLJANA — Osamosvojitev je prinesla s seboj mrzlično iskanje slovenske državne zastave. Predsedstvo Slovenije je bilo naročilo 295 zastav za svoje potrebe v tovarni Induplati v Jaršah. Tista, ki je slovesno zavihrala na drogu pred slovensko skupščino, je bila dolga 14 m, široka 2,80m, pa še dvojna je bila (z našitim grbom na obeh straneh). V podjetju Vodeb iz Novega mesta pa so bili do osamosvojitve pripravili 200 zastav z grbom v velikosti 0.90 m x 1,80 m. Tudi ljubljanski Kroj jih je šival, a povsod so bili mnenja, da še precej časa ne bo mogoče zadostiti potrebo po novih zastavah.

LJUBLJANA — Maketo središča Ljubljane so postavili na Prešernov trg. Maketa je darilo ljubljanskega urbanističnega zavoda mestu; odkrila sta jo župan inž. Jože Strgar in predsednica skupščine Center Alenka Žagar Slana.

GORENJA VAS — Prvi slovenski fotografski muzej je uredil 80-letni mojster Vlastja Simončič v zgornjih prostorih starega župnišča. V njem je obširna zbirka starih fotoaparátov, opreme iz starih temnic in, seveda, izredni fotografski posnetki.

LJUBLJANA — Zaradi vojnega stanja so na ljubljanski univerzi podaljšali rok za polaganje izpitov, istotako tudi prijavni čas za vpis v študentske domove.

LJUBLJANA — Zdravilno podjetje Lek je odprlo svoje predstavništvo v Varšavi, tretje na svetu (New York in Moskva). Poljski trg vsako leto bolj raste; letos bo Lekov izvoz na Poljsko vreden 35 milijonov dolarjev. Za priliko odprtja predstavništva in namesto slavnosti je Lek podaril varšavski bolnišnici 50.000 dolarjev.

LJUBLJANA — Ob stoletnici papeške okrožnice Rerum Novarum so na Teološki fakulteti (ki še zdaj ni bila sprejeta v ljubljansko univerzo, kljub prvim korakom v tej smeri), predstavili novo okrožnico Centesimus Annus papeža Janeza Pavla II. Govoril je Ivan Merlak.

VELIKI GABER — Žrtev letalskega napad na Medvedjek (29. junija) je bil kmet Anton Kotar (58 let), ker so letalci raketirali njegovo kmetijo. Zakaj? Ker je imel kmet na svojem dvorišču pripravo za streljanje proti toči.

SLOVENCİ NA PRIMORSKEM

TRŽAŠKI OKTET, ki ga smatrajo za najboljšo slovensko pevsko skupino v zamejstvu, je priredil koncert ob 20-letnici delovanja v tržaškem gledališču Miela. Vodi ga Aleksandra Pertot.

SPET JE ZAPRT prof. Samo Pahor. Zdaj so ga zaprli zato, ker je na volišču zahteval slovenski prevod vprašanja na glasovnici. Seveda „uradni“ razlog za ječo je ta, da je motil potek volitev in ker je brnil agenta, za kar se bo ta moral „zdraviti kar dva (!!!) tedna“.

SLOVENCİ V ARGENTINI

Osebne novice

Krst: Dne 4. avgusta je bila krščena v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Erika Marija Omahna**, hčerka Miha in ge. Kristine roj. Albreht. Botrovala sta gdč. Miriam Kristina Mehle in inž. Andrej Vidmar. Krstil pa jo je delegat dr. Alojzij Starc. **Čestitamo!**

Poroki: V soboto, 27. julija sta se med poročno mašo v cerkvi Marije Pomagaj poročila gđc. **Elizabeta Petkovšek in Miloš Mavrič**. Priče so bili ženinaova mati ga. Marjeta Mavrič in Branko Šabič ter nevestini starši ga. Irena in Gabrijel Petkovšek. Poročil ju je p. dr. Alojzij Kukovica ob asistenci g. Barleta.

V soboto, 3. avgusta, sta se v Pilarju poročila gđc. **Tilka Močnik in Gregor Papež**. Priče so bili njuni starši Franc in Tilka Močnik ter France in Agica Papež.

Novoporočenceme naše čestitke!

Očetovska proslava

V nedeljo, 16. junija je bila v Domu prisrčna očetovska proslava. Pripravili so jo slovenska šola ter fantje in dekleta mladinskih organizacij. Uvodoma je podpredsednik Slomškovega doma in učitelj v slovenski šoli Marjan Loboda pozdravil naše očete in stare očete, nato pa so malčki iz vrtca podali svoja voščila. V imenu šolarjev je voščil učenec osmega razreda Damjan Tomazin, v imenu mladine pa predsednik odseka Slovenske fantovske zveze Marko Selan. Sledil je prizorček Očetova slika, ki so ga pripravili učenci osmega razreda. Vse točke je lepo povezovalo petje šolarjev. Z bogato pogostitvijo, ki jo je pripravil odbor staršev slovenske šole ter dekleta je

Koncert Marka Finka v Bariločah

Z velikim veseljem smo mogli prisostvovali koncertu našega bas-baritona Marka Finka 21. julija. Na klavirju ga je spremljala Alicia Mazzieri. Marko Fink je že drugo leto angažiran v operi Landes Teater v Salzburgu (Avstriji). Nastopil je že v Mozartovih operah Don Giovanni kot Leporello ter Figaro v istoimenski operi in kot Montano v Verdijevi operi Otello. Letos bo pa pel kar štiriinpetdesetkrat. Prav tako še naprej poje v oratorijih in v komorni glasbi. Morda bo lahko nastopil s samostojnim koncertom tudi v Sloveniji.

Predidimo sedaj na koncertni večer. V prvem delu je zapel ciklus „Dichterliebe“ (šestnajst pesmi) romantičnega skladatelja Roberta Schumanna na pesmi Heineja. V drugem delu sta pa predstavila ciklus „Las flores argentinas“, dvanajst pesmi, ki opevajo argentinske rože. Skladatelj tega dela je Carlos Guastavino (sodobna argentinska), besedilo je pa pesnika Leóna Benarosa. Glasbenika sta dosegla močno vez s poslušalci. Glasba je prihajala iz dna duše (in srca) ter preko glasilk in strun dosegla prostorni zrak in dospela do naših ušes ter se dokončno ustalila v naših dušah. Ko nastane taka vez, se lahko po njej interpretirajo najrazličnejši

proslava prešla v družabni del in se spremenila v prisrčno srečanje očetov in starih očetov.

Dobrodošlica zboru Gallus

Že dolgo vrsto let ima reprezentativni pevski zbor Gallus v Slomškovem domu svoje vaje ter je tako postal naš nepogrešljiv gost. Po veličastni turneji po Sloveniji se je zopet vrnil med nas. Zato mu je odbor Doma pripravil v četrtek, 27. junija, iskreno dobrodošlico. Po končani vaji smo se zbrali v družabnem salonu, kjer je najprej podpredsednik Doma Marjan Loboda čestital zboru in dirigentki Anki Savelli-Gaserjevi za tako dobro opravljeno poslanstvo v domovini, ki je bila obenem najlepša predstavitev Slovencev v Argentini. Ob pogrnenih mizah kar ni hotelo biti konca obujanj čudovitih in nepozabnih doživetij.

Predavanje dr. Štrfička

Član socialnega odseka Slomškovega doma, zdravnik dr. Boris Štrfciček, je imel v nedeljo, 7. julija v Domu zanimivo in koristno predavanje o koleri. Epidemija kolere namreč razsaja v Ameriki, južni in severni, in prav je, da smo o tem dobro poučeni. Dr. Boris je v lepi slovenščini nazorno prikazal to navarno bolezen, pa tudi nakazal ukrepe, ki jih je potrebno podvzeti, da se je ubranimo.

Poročilo o kongresu

Delegat Slomškovega doma in tudi njegov predsednik lic. Marjan Šifferer je v nedeljo, 21. julija, podal pregledno in zanimivo poročilo o Svetovnem slovenskem kongresu, ki je bil v Ljubljani v dneh 27. in 28. junija. Doživel je proglasitev slovenske neodvisnosti pa tudi napad jugoslovanske vojske na Slovenijo. Bilo je res pričevanje očitca, bister pregled sedanjega slovenskega trenutka, v vseh njegovih veselih pa tudi žalostnih odtenkih.

trenutki srca in duše: vera, ljubezen, prijateljstvo, upanje, spomin na neko osebo, obup, sovraštvo, življenje, smrt.

Koncert je bil globoko doživetje, ki presega tehnično predvajanje. Samo to ne more nadomestiti glasbenosti. Oba, Marko Fink in Alicia Mazzieri, dobro obvladata tehniko in različne značilnosti vsake glasbene dobe. Zraven tega sta pa še dodala odlično glasbeno idejo, ki je bila dosledno zasnovana in izredno dobro izvedena. Od občutenega pianissima in pa do fortissima, v vseh legah smo lahko slišali polni Markov glas.

Za konec je dodal še tri slovenske. Nekaterim so se pojavile solze v očeh, ko smo lahko poslušali občuteno 'N'nav čez izaro; še prav posebno njeno kitico (Hiša očina, ljuba mamica). Še danes, nekaj dni po koncertu, ko pišem to poročilo, me spomin na to delo prevzame. Zadnja slovenska je bila Josipa Pavčiča na besedilo Otona Župančiča „Dedek samonog“. Koncert je organiziral zbor „Niños y Jóvenes Cantores de Bariloche“, v katerem je Marko pel mnogokrat. Zahvaliti se moram obema umetnikoma za prekrasen večer, ki upamo, da se bo kmalu ponovil.

Andrej Jan

MALI OGLASI

METKA - L. in F. Švigelj - Otroške obleke - Izbira in tovarniške cene - F. Alcorta 2754 - San Justo (Barrio San Nicolás) - Tel. 441-7496

Snemamo na video kasete - Poroke - Krste - Družinske jubileje - Tel: 767-5200

Splošna pomoč in nasveti o industrijski higieni in varnosti; Tel: 659-3574; **Viktor Fekonja**

PSIHOANALIZA

Psihoanalitični konzultorij; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3º „M“ — Capital — Tel: 83-7347 in 71-3546.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. **Elektro Ader - Franci Jarc**, Av. Ader 3295 - Munro; Tel: 766-8947 / 762-1947

Varnostni elektronski sistemi (alarmas) za hiše - tovarne - avtomobile.

Inž. Janez M. Petkovšek, Amianot 9969 - Tel.: 769-1791 - Loma Hermosa

Kadar se o računalnikih (komputerjih) govori, **inž. Janez Kocmur** vam poskrbi. Tel.: 651-7459 - Brandsen 2167 - San Justo.

SERVIS

Dolenc Lojze - popravila barvne TV, video-kaset, radio snemalcev, kaset in avdio - Cerviño 3942 - San Justo - Tel.: 651-2176.

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sredi in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni **Marjeta Šenk** - Tel.: 762-2840.

Turizem Bled — Najugodnejše cene za polet z avionom in turizem po svetu - Tel. 628-9504

ARHITEKTI

Arhitektka Ana Marija Sovič - .Načrti in vodstvo novih zidanj, popravil, dekoracija in načrti za opremo - Rodríguez Peña 336, P. 6º ofic. 64. T. E. 45-2623 in 651-4206.

ADVOKATI

dr. Vital Axić — odvetnik - ponedeljek, sredi, petek od 17 do 19 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

dr. Franc Knaps — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 45-0320 in 46-7991

SANTARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave — privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov — Andrej Marolt - Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

REDECORA — celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolívar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Alpe Hogar — Stane Mehle - vse za vaš dom - L. Vernet 4225 - (1826) Rem. de Escalada - Tel.: 248-4021.

Garden Pools — konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - **Andrej Marolt** - Pte. Illia (Ruta 8) Nº 3113 - (1663) San Miguel - Tel.: 664-1656.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - Monte 1851 - Urađuje od sredi od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Česarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Urađuje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Urađuje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberzan).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Urađuje ob sredi od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

Cena največ štirih vrtic 18.000.- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — 55.000.-

ŠTEVILKE GOVORE

★ 300.000.- naloženih v eni znanih privatnih bank na navadno hranilno vlogo:

Obresti za 30 dni	★	2.416,40
Manj: Bančna komisija za vzdrževanje računa	★	45.000,00
Vaš končni strošek	★	42.583,60

★ 300.000.- naloženih v navadni hranilni vlogi pri nas, z neomejenim številom dvigov:

Obresti za 30 dni	★	2.958,90
Podpora ob poroki	★	1.200.000,—
Podpora ob rojstvu	★	1.200.000,—
Podpora ob dovrstitvi uradne srednje šole	★	1.200.000,—
Podpora ob dovrstitvi posebnih univerzitetnih študij ...	★	1.200.000,—
Podpora ob uradni proglasitvi popolne in stalne nesposobnosti za delo	★	1.200.000,—
Podpora ob izpolnitvi 75 let starosti	★	500.000,—
Podpora ob smrti	★	3.500.000,—
Vaš končni dobiček (seštejte sami!)	★	

Poleg tega pa še: Prost vstop na naše letovišče. Brezplačna usluga plačevanja vaših davkov in taks. Možnost hitrega in zelo ugodnega posojila. Se vam ne zdi, da je te številke pametno upoštevati? Vse je mogoče, ker

V SLOGI JE MOČ!

OBVESTILA

SOBOTA, 10. avgusta

10. Kulturni večer SKA ob 20. uri.

Predava dr. Alojzij Kukovica: „Ob 500-letnici jezuitov“.

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri.

Visokošolski tečaj v Slovenski hiši ob 15.30 uri.

NEDELJA, 11. avgusta:

XXI. Mladinski dan v Slomškovem domu.

Začetek ob 8. uri.

Nova maša Franceta Šenka ob 11. uri v slovenski cerkvi Marije Pomagaj.

TOREK, 13. avgusta:

Seja Slovenske kulturne akcije

PETEK, 16. avgusta:

Sestanek Lige žena-mati v San Martinu

ob 18.30. Govori prof. Tine Vivod.

SOBOTA, 17. avgusta:

XXII. Pevsko-glasbeni festival v Slovenski hiši ob 20.30 uri.

NEDELJA, 18. avgusta:

Romanje v Lourdes. Začetek ob 15.30

V Rožmanovem domu občni zbor ob 10. uri.

SOBOTA, 24. avgusta:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri.

NEDELJA, 25. avgusta:

Občni zbor Mutual Sloga v Slovenski hiši ob 10. uri.

Obletnica Rožmanovega doma, po sv. maši bo skupno kosilo.

Sporočilo o štipendijah

Dogodki v mesecu juliju so še bolj prizadeli slovenski proračun. Kljub temu bo Slovenija še naprej podeljevala štipendije, katere je pred časom razpisala, vendar v bolj okrnjenem obsegu. Zato je minister za šolstvo dr. Peter Vencelj poveril Zedinjeni Sloveniji nalogo, da mu svetuje pri podelitvi zaprošenih štipendij. V ta namen je društvo sestavilo komisijo, v kateri so šolski in kulturni referenti ter delegat za dušno pastirstvo, ki bo pripravilo osnutek za vrstni red kandidatov. Upravni odbor ZS bo na podlagi predloženega osnutka sestavil dokončno listo predlogov in jo poslal ministru dr. Vencelju, da potem ta določi prejemnike štipendij.

ZEDINJENA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE**

Director: **Valentín B. Debeljak**

Propietario: **Eslovenia Unida**

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

(1407) BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono y Telefax: (54-1) 69-9503

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,

Gregor Batagelj

Correo Argentino Central (B)	FRANQUEO PAGADO Concesión Nº 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión Nº 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino ★ 360.000; pri pošiljanju po pošti pa ★ 400.000; ZDA in Kanada pri pošiljanju z letalsko pošto 100 USA dol.; obmejne države Argentine 90 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 75 USA dol.

V Evropi lahko kupite Svobodno Slovenijo:
v Trstu: Knjigarna Fortunato, Via Paganini 2;
v Celovcu: knjigarna Mohorjeve družbe, Viktringer 26.

Stavljenje: **MALIVILKO**

Talleres Gráficos "VILKO" S.R.L.,

Estados Unidos 425

(1101) Buenos Aires - Tel.: 362-7215/1346

SDO

SLOMŠKOV DOM

SFZ

vabi na

XXI. MLADINSKI DAN

v nedeljo, 11. avgusta

8:45 Dviganje zastav

9:00 Sveta maša

10:30 Začetek tekmovanja

18:00 Kulturni program

Nato prosta zabava

Sodeluje orkester WUNDERTONE

„Jaz jemljem življenje in ga dajem.“

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da nas je v nedeljo, 28. julija t. l. v svojem 86. letu po dolgi bolezni zapustila naša draga mama, sestra, babica, prababica, teta in svakinja

Anica Kralj roj. Simčič

Iskreno se zahvaljujemo vsem prijateljem, ki so zanjo molili, in vsem, ki so jo kropili, vsem, ki so prisostvovali sveti maši in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Posebna zahvala našim duhovnikom prelatu dr. Alojziju Starcu, dr. Juriju Rodetu, Janezu Markiču za molitve in podelitev zakramentov ter župniku Jožetu Škerbcu za daritev svete maše ter poslovljne besede in molitve ob grobu.

Neizmerna je naša hvaležnost do Marijinih sester, ki so našo mamo s tako skrbjo negovale dolga leta: sestrām Mateji, Zori, Klari, Kristini, Antidi ter sestrama Eriki in Lavrenciji, ki sta jo z ljubeznijo negovali zadnje tedne trpljenja. Enako smo hvaležni ge. Nerini Bonin, ge. Radojci Sušteršič, gdč. Silviji Škulj ter osebju Doma sv. Vincencija.

Našo drago pokojnico priporočamo v molitev.

Zahujoči: sin Aleš z ženo Liliano, hčerka Lučka vd. Jerman, brat dr. Teofil Simčič z ženo Bojano, vnuki: Matjaž, Marko, Veronika in Martin z družinami ter Nevenka, Ivan, Janika in Mara, pravnuiki: Mihaela, Magdalena, Andrej, Nikolaj, Veronika, Aleksander, Alenka, Marjanca, Lučka, Nataša, Francek, Tomaž, Makica in Lukec, nečak prof. dr. Tomaž Simčič, svakinja sestra Radovana Kralj

Buenos Aires, Bariloche, Gorica, Trst, Mala Loka pri Domžalah